

Strasburg, dnia 8.10.2024 r.
COM(2024) 670 final

2024/0670 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające aplikację do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży („aplikacja EU Digital Travel”) i zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i (UE) 2018/1726 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w odniesieniu do korzystania z cyfrowych poświadczeń podróźnych

{SEC(2024) 670 final} - {SWD(2024) 670 final} - {SWD(2024) 671 final} -
{SWD(2024) 672 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Jednolite środki dotyczące kontroli granicznej na granicach zewnętrznych¹ mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania unijnego obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych („strefy Schengen”), a także dla bezpieczeństwa wewnętrznego UE.

Solidne i efektywne zarządzanie tymi granicami zewnętrznymi wspiera również kompleksową politykę azylową i migracyjną UE oraz zapewnia, aby obywatele państw trzecich przechodzili odpowiednie procedury, przy pełnym poszanowaniu ich praw podstawowych.

Wprowadzenie systematycznych odpraw granicznych i dokumentów podróży o wysokim stopniu zabezpieczenia ułatwia legalny wjazd i pobyt obywateli UE i obywateli państw trzecich, a jednocześnie gwarantuje utrzymanie bezpieczeństwa przez odpowiednie kontrole tożsamości, obejmujące sprawdzanie zarówno dokumentów, jak i baz danych w celu określenia potencjalnego ryzyka dla bezpieczeństwa.

Od czasu wejścia w życie kodeksu granicznego Schengen w 2006 r.² poczyniono duże postępy w ujednoczeniu kontroli na granicach zewnętrznych. Jednak wraz z pojawieniem się nowych technologii i wielkoskalowych systemów informatycznych używanych na tych granicach, a także wskutek znacznego wzrostu przepływu podróżnych, otoczenie, w którym przeprowadza się odprawy graniczne, wyraźnie się zmieniło.

Od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) 2017/458 w sprawie zintensyfikowania odpraw na granicach zewnętrznych strefy Schengen z wykorzystaniem odpowiednich baz danych³ obywatele UE również poddawano systematycznym odprawom przy przekraczaniu tych granic zewnętrznych, co doprowadziło do wydłużenia czasu oczekiwania, ale także zwiększenia bezpieczeństwa, o czym świadczy wzrost liczby trafień w odpowiednich bazach danych. Od czasu wejścia w życie kodeksu granicznego Schengen obywatele państw trzecich podlegają takim odprawom przy wjeździe i wyjeździe.

Odprawy graniczne obejmują weryfikację tożsamości i obywatelstwa osób oraz ważności i autentyczności ich dokumentów podróży, a także sprawdzenie w odpowiednich bazach danych, w szczególności w Systemie Informacyjnym Schengen, bazie danych Interpolu o skradzionych lub utraconych dokumentach podróży (SLTD) oraz niektórych krajowych bazach danych⁴.

¹ W całym dokumencie granice wewnętrzne odnoszą się do granic zewnętrznych strefy Schengen.

² Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/458 z dnia 15 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/399 w odniesieniu do zintensyfikowania odpraw na granicach zewnętrznych z wykorzystaniem odpowiednich baz danych (Dz.U. L 74 z 18.3.2017, s. 1).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

W przypadku obywateli państw trzecich uwzględnia się także weryfikację spełnienia warunków wjazdu oraz rejestracji wjazdu w systemie wjazdu/wyjazdu⁵, który ma być uruchomiony w 2024 r. Te warunki wjazdu dotyczą m.in. posiadania ważnej wizy lub zezwolenia na podróż, potwierdzenia celu wizyty i wystarczających środków na pokrycie kosztów utrzymania.

W ostatnich latach liczba osób przekraczających granice zewnętrzne stale rosła i zbliżyła się do poziomu sprzed pandemii. W 2019 r. odnotowano 605 mln takich przekroczeń granicy, natomiast w 2020 r. liczba ta spadła do 186 mln. W 2023 r. odnotowano łącznie 593 mln przekroczeń. 65 % tych przekroczeń miało miejsce na granicach powietrznych, 31 % – na granicach lądowych, a pozostałe 4 % – na granicach morskich⁶. Fakt, że każdego roku ponad pół miliarda pasażerów wjeżdża do UE lub ją opuszcza, stanowi obciążenie dla jej granic zewnętrznych. Duża liczba podróżnych jest wyzwaniem dla organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie odpraw na granicach zewnętrznych, a także dla wszystkich podróżnych, którzy codziennie przekraczają te granice.

Pojawiają się nowe wyzwania związane z presją dotyczącą procesów weryfikacji na granicach zewnętrznych⁷ oraz zróżnicowanym poziomem cyfryzacji⁸ w poszczególnych państwach członkowskich. Należą do nich zagrożenia dla bezpieczeństwa i nieefektywne zarządzanie granicami, a także przeszkody utrudniające sprawne podróżowanie za granicę.

Brak (w pełni) cyfrowych procesów oraz rosnąca liczba podróżnych doprowadziły do wydłużenia czasu oczekiwania na przejściach granicznych. Podróżni muszą fizycznie przedstawić swoje dokumenty podróży na wszystkich przejściach granicznych na granicach zewnętrznych strefy Schengen albo służbom granicznym do celów ręcznej weryfikacji, albo przy bramkach elektronicznych. Nawet w przypadku użycia bramek elektronicznych funkcjonariusz służby granicznej musi nadzorować proces i podjąć decyzję o zezwoleniu na wjazd lub odmowie wjazdu (lub odmowie wyjazdu).

Przewoźnicy przewożący pasażerów na i z terytorium UE i strefy Schengen borykają się również z trudnościami i muszą sobie radzić z dużą liczbą podróżnych oraz koniecznością ręcznej weryfikacji ich danych. Oprócz wydłużenia czasu oczekiwania wydłużył się także czas obsługi w przeliczeniu na pasażera (weryfikacja tożsamości, kontrola dokumentu podróży, sprawdzanie baz danych itp.) wskutek wprowadzenia systematycznych i dokładnych odpraw, które mają jednak zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁶ Statystyki przekazane przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex).

⁷ SWD(2022) 422 final, s. 3.

⁸ Indeks gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego (DESI): [Indeks gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego \(DESI\) | Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/indicators/indicators-desi).

Ponieważ odprawy graniczne zarówno obywateli UE, jak i obywateli państw trzecich przeprowadza się dopiero po przybyciu podróżnego na fizyczne przejście graniczne i przedstawieniu fizycznego dokumentu podróży, organy nie są w stanie z wyprzedzeniem sprawdzić, czy dana osoba (z wyjątkiem posiadaczy wizy) ma ważny i autentyczny dokument podróży. W przypadku obywateli państw trzecich służby graniczne nie są w stanie z wyprzedzeniem zweryfikować, czy spełniają oni warunki wjazdu.

W komunikacie Komisji z 2021 r. w sprawie strategii Schengen⁹ przedstawiono plany Komisji Europejskiej dotyczące dalszej transformacji cyfrowej procedur na granicach zewnętrznych strefy Schengen, w tym inicjatywę dotyczącą cyfryzacji dokumentów podróży i ułatwień w podróżowaniu.

Celem jest przyczynienie się do poprawy bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, poprawa skuteczności wspólnej polityki UE w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi oraz ułatwienie podróżowania obywatelom UE i obywatelom państw trzecich, którzy spełniają warunki wjazdu. W szczególności konieczne jest zwiększenie bezpieczeństwa w strefie Schengen i w UE oraz umożliwienie podróżnym sprawniejszego i szybszego przekraczania granic.

Dlatego też niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia ma na celu: (i) ustanowienie jednolitej normy dotyczącej cyfrowych poświadczeń podróżnych i wspólnej unijnej aplikacji (aplikacja EU Digital Travel) do ich używania, (ii) umożliwienie ludziom używania cyfrowych poświadczeń podróżnych do przekraczania zewnętrznych granic powietrznych, lądowych i morskich przy zastosowaniu jednolitego unijnego rozwiązania technicznego oraz (iii) umożliwienie służbom granicznym przeprowadzania odpraw na podstawie tych poświadczeń, aby zmniejszyć zatory i skrócić czas spędzany na przejściach granicznych.

Dzięki wprowadzeniu możliwości posiadania i składania przez podróżnych cyfrowej wersji dokumentu podróży w aplikacji na potrzeby przeprowadzania z wyprzedzeniem odpraw przed podróżą podróżni mogliby przechodzić kontrolę graniczną w płynniejszy sposób.

Stworzenie służbom granicznym możliwości otrzymywania z wyprzedzeniem cyfrowych wersji dokumentów podróży pozwoliłoby im przeprowadzać odprawy z wyprzedzeniem, a tym samym ukierunkować swoje zasoby na efektywniejsze wykrywanie nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej. Obecnie liczba pasażerów stale rośnie, a organy muszą przeprowadzać wszystkie odprawy w czasie faktycznego przekraczania granicy, ale ich zdolności do zarządzania zasobami, wstępnej oceny (koncentrowania się na profilach wysokiego ryzyka) oraz wykrywania nielegalnej migracji i przestępstw transgranicznych (takich jak handel ludźmi lub przemyt migrantów) nie są w pełni zoptymalizowane. Ponadto, chociaż funkcjonariusze straży granicznej muszą weryfikować autentyczność i integralność danych przechowywanych na mikroprocesorze w dokumentach podróży¹⁰, czynność tą można czasami pominąć w momencie największego natężenia ruchu podróżnych i w przypadku

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Strategia na rzecz w pełni funkcjonującej i odpornej strefy Schengen” (COM 2021(277) final).

¹⁰ Art. 8 ust. 2 akapit drugi, art. 8 ust. 3 lit. a) ppkt (i) akapit drugi oraz art. 8 ust. 3 lit. g) ppkt (i) akapit drugi kodeksu granicznego Schengen.

wystąpienia awarii technicznych¹¹. W takich przypadkach funkcjonariusze straży granicznej w większym stopniu polegają na ręcznej kontroli fizycznych zabezpieczeń dokumentu¹². Fizyczne zabezpieczenia są bardziej narażone na manipulacje niż dane elektroniczne przechowywane na mikroprocesorze dokumentu, ponieważ te dane są chronione podpisem cyfrowym organu wydającego.

Należy zaradzić takim zagrożeniom ze względu na fakt, że przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów w zasadniczy sposób sprzyjają przestępczości transgranicznej, co ma wpływ na bezpieczeństwo wewnętrzne UE. Tylko w 2023 r. organy krajowe wykryły ponad 17 000 oszustów, którzy używali lub posiadali ponad 22 000 oszukańczych dokumentów¹³. Dzięki usprawnieniu weryfikacji autentyczności i integralności dokumentów podróży przy użyciu cyfrowych poświadczeń podróźnych służby graniczne będą mieć więcej czasu i zasobów na analizę profili ryzyka, wykrywanie oszukańczych dokumentów oraz zapobieganie nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej.

Chociaż współczesne dokumenty podróży, w tym dokumenty wydawane przez państwa członkowskie UE i większość państw trzecich, są już wyposażone w mikroprocesory bezstykowe i zapewniają wysoki poziom bezpieczeństwa danych przechowywanych na mikroprocesorze, nie można ich obecnie w wystarczającym stopniu wykorzystywać do zdalnego przetwarzania w UE.

Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) rozpoczęła już w 2016 r. prace nad cyfryzacją dokumentów podróży w celu ułatwienia podróży lotniczych. Ta cyfrowa reprezentacja tożsamości osoby pobierana z istniejącego dokumentu podróży, określana w kontekście ICAO jako „cyfrowe poświadczenie podróźne” (DTC), zasadniczo jest repliką danych osobowych (z wyłączeniem odcisków palców) zapisanych na mikroprocesorze dokumentu podróży i może być przechowywana w bezpieczny sposób – na przykład w telefonie komórkowym – do pojedynczej interakcji lub wielokrotnego użytku. Cyfrowe poświadczenie podróźne można udostępniać innym zainteresowanym stronom,

¹¹ Jak zaobserwowano w kilku niedawnych ocenach Schengen.

¹² Podczas ocen Schengen zaobserwowano również niedociągnięcia w zakresie fizycznej kontroli dokumentów podróży w kilku państwach członkowskich. To może wynikać z niewystarczających zdolności, zwłaszcza w godzinach szczytu, braku szkoleń lub braku sprzętu do przeprowadzania kontroli.

¹³ Na podstawie danych przekazanych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w dokumencie pt. „European Union Document Fraud, Risk Analysis for 2023” [Przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów w Unii Europejskiej, analiza ryzyka za 2023 r.].

„**Oszukańcze dokumenty**” to ogólny termin obejmujący dokumenty przerobione, dokumenty podrobione i dokumenty autentyczne używane przez osobę inną niż prawowity posiadacz (podszywanie się pod prawowitego posiadacza/posługiwanie się dokumentem przez osobę podobną do prawowitego posiadacza).

„**Dokument podrobione**” oznaczają dokumenty, które od podstaw stworzono niezgodnie z prawem, aby wiernie imitowały dokument autentyczny.

„**Dokumenty przerobione**” oznaczają dokumenty, które wydał uprawniony organ, ale zmieniono je w jakiś niezgodny z prawem sposób, np. przez zmianę zdjęcia, stron lub danych lub naruszenie stempli wjazdowych/wyjazdowych. Oprócz paszportów i dowodów osobistych te dane liczbowe odnoszą się do dokumentów pobytowych i wiz.

takim jak służby graniczne i przewoźnicy, za pośrednictwem interfejsu (np. aplikacji mobilnej) przed podróżą, m.in. w celu uprzedniej rejestracji danych, np. w systemie wjazdu/wyjazdu, lub do celów gromadzenia i przekazywania danych pasażera przed podróżą. Pierwszą wersję normy technicznej DTC ICAO¹⁴ już sfinalizowano i przeprowadzono pilotaż.

Trwające projekty pilotażowe finansowane przez UE¹⁵ w zakresie stosowania na granicach zewnętrznych cyfrowych poświadczeń podróży opartych na normie technicznej ICAO wykazały niekwestionowaną wartość dodaną związaną z umożliwieniem użycia cyfrowych poświadczeń podróży na potrzeby podróży transgranicznych. Organy mają więcej czasu na ocenę indywidualnych podróży (przed ich przybyciem), a czas oczekiwania i obsługi w przeliczeniu na pasażera na fizycznym przejściu granicznym może zostać znacznie skrócony¹⁶, ponieważ większość odpraw jest przeprowadzana z wyprzedzeniem.

W ujęciu ogólnym inicjatywa UE dotycząca cyfryzacji dokumentów podróży i ułatwienia podróży stwarza możliwość poprawy komfortu podróżowania indywidualnych podróży i zwiększenia bezpieczeństwa przez umożliwienie służbom granicznym przeprowadzania odpraw z wyprzedzeniem i w nowy sposób, z wykorzystaniem danych cyfrowych przechowywanych w dokumentach podróży przedkładanych przez podróżnych przed podróżą. Ponadto niniejszy wniosek wspiera wdrożenie systemu wjazdu/wyjazdu przez umożliwienie obywatelom państw trzecich wstępnego rejestrowania danych w sposób zdalny, w odróżnieniu od rejestrowania danych po przybyciu na fizyczne przejście graniczne. Pozwoli to skrócić oczekiwanie na fizycznych przejściach granicznych, a służby graniczne będą mieć dodatkowy czas na przeprowadzenie niezbędnych odpraw.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wprowadzenie i wdrożenie cyfrowych poświadczeń podróży w kontekście odpraw granicznych jest spójne z kilkoma ważnymi inicjatywami politycznymi i niedawnymi zmianami w dziedzinie wspólnej polityki UE w zakresie granic zewnętrznych:

- **niedawno przyjęte rozporządzenie w sprawie wiz cyfrowych¹⁷**: osoby ubiegające się o wizę mogłyby wykorzystywać cyfrowe poświadczenia podróżne

¹⁴ „Digital Travel Credentials (DTC), Virtual Component Data Structure and PKI Mechanisms” [Cyfrowe poświadczenia podróżne (DTC), Struktura danych komponentu wirtualnego i mechanizmy PKI], sprawozdanie techniczne, wersja 1.2, październik 2020 r.

¹⁵ Raja Rajavartiolaityo, „Finland and Croatia are testing digital travel credentials in external border traffic in a DTC Pilot project” [Finlandia i Chorwacja testują cyfrowe poświadczenia podróżne w ruchu na granicy zewnętrznej w projekcie pilotażowym DTC], 3.02.2023 r., dokument dostępny na stronie internetowej: https://raja.fi/-/suomi-ja-kroatia-koikelevat-digitaalisen-matkustusasiakirjan-kaytto-ulkorajaliikenteessa-dtc-pilottiprojektissa?languageId=en_US; rząd Niderlandów, „Dutch participation in European DTC pilot” [Uczestnictwo Niderlandów w europejskim projekcie pilotażowym DTC], 27.10.2023 r., dokument dostępny na stronie internetowej: <https://www.government.nl/documents/publications/2023/02/23/dtc>.

¹⁶ Więcej informacji można znaleźć w sprawozdaniu z oceny skutków (SWD(2024) 671 final).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2667 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009 i (UE) 2017/2226, rozporządzenia Rady (WE) nr 693/2003 i (WE) nr 694/2003 oraz konwencji wykonawczej do układu z Schengen w zakresie cyfryzacji procedury wizowej (Dz.U. L, 2023/2667, 7.12.2023).

do wstępnego wypełniania wniosków wizowych, a właściwe organy do sprawdzenia ważności wizy danej osoby przed podróżą;

- **europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)¹⁸**: podróżni mogliby wykorzystywać cyfrowe poświadczenia podróżne, aby wstępnie wypełnić wnioski o zezwolenie na podróż, a właściwe organy, aby sprawdzić ważność dokumentu podróży danej osoby przed podróżą;
- **system wjazdu/wyjazdu (EES)¹⁹**: podróżni mogą wykorzystywać cyfrowe poświadczenia podróżne do wstępnego zdalnego rejestrowania danych dotyczących podróży na potrzeby EES, co przekłada się na skrócenie czasu spędzanego na przejściach granicznych;
- **wniosek dotyczący rozporządzeń w sprawie danych pasażera przekazywanych przed podróżą (API)**: aby zapewnić dokładność danych, przewoźnicy lotniczy będą mieć obowiązek automatycznego gromadzenia danych dotyczących dokumentów podróży na potrzeby API. Przewoźnicy mogą wykorzystywać cyfrowe poświadczenia podróżne, podobnie jak inne rodzaje weryfikowalnych poświadczeń cyfrowych, do automatycznego gromadzenia danych, co umożliwiałoby pozyskiwanie dokładnych i wiarygodnych danych.

Wartość dodana cyfrowych poświadczeń podróżnych w kontekście EES i API, umożliwiających zdalną obsługę i zwiększających dokładność danych, zmaterializuje się natychmiast po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.

Ponadto wniosek przyczynia się do dalszego rozwoju europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami przez wprowadzenie jednolitych norm skuteczniejszego i efektywniejszego zarządzania granicami zewnętrznymi.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie wydawania cyfrowych poświadczeń podróżnych na podstawie dowodów osobistych oraz w sprawie norm technicznych dotyczących tych poświadczeń²⁰. Norma techniczna dotycząca cyfrowych poświadczeń podróżnych opartych na paszporcie lub innym dowodzie osobistym powinna być taka sama, aby zapewnić ich interoperacyjność i możliwość stosowania do celów przekraczania granic zewnętrznych.

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

²⁰ Rozporządzenie Rady (UE) XXXX/XXXX z dnia XXX r. w sprawie wydawania cyfrowych poświadczeń podróżnych opartych na dowodach osobistych oraz w sprawie norm technicznych dotyczących tych poświadczeń (Dz.U. L [...] z [...], s. [...], ELI: XXXX).

Niniejsza inicjatywa jest odpowiedzią na globalną tendencję w zakresie cyfryzacji oraz zmieniające się oczekiwania podróżnych co do coraz szybszych i sprawniejszych procedur poprzez realizację kluczowych założeń strategii Komisji „Cyfrowa Europa” z 2020 r., która ma na celu zapewnienie integralności i odporności unijnej infrastruktury danych oraz wspieranie wykorzystania technologii mających rzeczywisty wpływ na codzienne życie ludzi. Inicjatywa wspiera także „cyfrowy kompas” w ramach programu cyfrowej dekady Europy, który skupia się wokół czterech głównych punktów, a jednym z nich jest cyfryzacja usług publicznych (cel szczegółowy zakłada, że do końca 2030 r. 80 % mieszkańców będzie korzystać z tożsamości cyfrowej²¹). W Europejskiej deklaracji praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie²² Komisja i współprawodawcy zobowiązali się do zapewnienia osobom mieszkającym w UE możliwości korzystania z dostępnej, dobrowolnej, bezpiecznej i godnej zaufania tożsamości cyfrowej. Proponowane rozporządzenie jest zgodne z tym zobowiązaniem.

Ponadto niniejsza inicjatywa i wdrażanie cyfrowych poświadczeń podróżnych w UE są ściśle powiązane z trwającymi pracami nad europejską tożsamością cyfrową i europejskim portfelem tożsamości cyfrowej²³. Cyfrowe poświadczenia podróżne można przechowywać w unijnym portfelu tożsamości cyfrowej razem z cyfrowymi prawami jazdy, receptami lekarskimi i innymi dokumentami oraz mogą one stanowić elektroniczne poświadczenie o zastosowaniu wykraczającym poza podróżowanie, np. cyfrowy dowód osobisty można wykorzystać na potrzeby transakcji zdalnych i osobistych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 77 ust. 2 lit. b) i d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

W art. 77 ust. 2 lit. b) TFUE nadaje się UE uprawnienie do przyjmowania środków dotyczących kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne. W art. 77 ust. 2 lit. d) TFUE nadaje się UE uprawnienie do przyjmowania środków dotyczących stopniowego wprowadzania zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi.

Te dwa przepisy są odpowiednią podstawą prawną dla określenia środków dotyczących przekraczania granic zewnętrznych oraz dla opracowania norm, również w odniesieniu do cyfrowych poświadczeń podróżnych, na potrzeby stosowania w kontekście przeprowadzanych odpraw granicznych.

Jeśli chodzi o właściwą podstawę prawną zmiany rozporządzenia w sprawie paszportów UE²⁴, w wyroku w sprawie Schwarz²⁵ Trybunał wyraźnie stwierdził, że ponieważ odprawy na

²¹ [Cyfrowa dekada Europy: cele cyfrowe na 2030 r. | Komisja Europejska \(europa.eu\)](#).

²² Dz.U. C 23 z 23.1.2023, s. 1.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Dz.U. L, 2024/1183, 30.4.2024).

²⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1).

granicach zewnętrznych wymagają przedstawienia dokumentów w celu identyfikacji osób, tak obywateli państw trzecich, jak i obywateli UE, rozporządzenie to należy przyjąć na podstawie art. 62 ust. 2 lit. a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który wcześniej odpowiadał obecnemu art. 77 ust. 2 lit. b) TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Obecne ramy prawne UE nie pozwalają na użycie rozwiązań cyfrowych do zdalnej weryfikacji autentyczności i integralności dokumentów podróży w trakcie odpraw granicznych. Ze względu na charakter problemu same państwa członkowskie nie mogą skutecznie wprowadzić jednolitego formatu cyfrowych poświadczeń podróży opartych na dokumentach podróży uregulowanych na szczeblu UE, a przez to – ułatwić mobilności transgranicznej.

Działanie UE może znacząco przyczynić się do pokonywania wyzwań związanych z bezpieczeństwem i ułatwieniami w podróżowaniu. Obecna sytuacja wpływa na bezpieczeństwo na granicach UE, a także na prawidłowe funkcjonowanie granic zewnętrznych i całej strefy Schengen. Granice zewnętrzne i UE jako całość znajdują się pod znaczną presją, wspólne działanie na poziomie UE pozwoli nam w związku z tym wprowadzić jednolite środki w celu poprawy zintegrowanego zarządzania granicami i osiągnięcia minimalnego poziomu dojrzałości cyfrowej we wszystkich państwach członkowskich UE.

Niezbędne zmiany odpowiednich części dorobku Schengen (zwłaszcza kodeksu granicznego Schengen i rozporządzenia w sprawie paszportu UE) są możliwe jedynie na poziomie Unii. Ponadto ze względu na skalę, wpływ i oczekiwane skutki, cele można osiągnąć w sposób efektywny i skuteczny jedynie na poziomie UE.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej konieczne jest zapewnienie dostosowania charakteru i intensywności danego działania do zidentyfikowanego problemu. Problemy objęte niniejszą inicjatywą wymagają interwencji ustawodawczej na poziomie UE, aby państwa członkowskie mogły odpowiednio im zaradzić.

Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia przewiduje wprowadzenie cyfrowych poświadczeń podróży opartych na dokumentach podróży, stosowanych dobrowolnie przez podróżnych, na potrzeby odpraw granicznych. Państwa członkowskie miałyby obowiązek umożliwienia podróżnym korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży w celu przekraczania granic, gdy odnośne ogólnounijne rozwiązanie techniczne będzie gotowe do wdrożenia. Do tego czasu państwa członkowskie mogą opracować krajowe rozwiązania w zakresie stosowania cyfrowych poświadczeń podróży na swoich granicach zewnętrznych.

W związku z tym niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia pomaga państwom członkowskim zaradzić problemom związanym ze zwiększeniem liczby podróży, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego (wyższego) poziomu bezpieczeństwa, a także poprawy komfortu dla podróżnych. Chociaż inicjatywa wymaga interwencji regulacyjnej i technicznej,

²⁵ TSUE, wyrok z 17.10.2013, sprawa C-291/12 Michael Schwarz przeciwko Stadt Bochum.

jest proporcjonalna pod względem osiągnięcia celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne.

- **Wybór instrumentu**

Cele przedmiotowej inicjatywy można osiągnąć jedynie w drodze aktu ustawodawczego ustanawiającego ogólnounijne rozwiązanie techniczne, który będzie bezpośrednio stosowany bez konieczności transpozycji do krajowych systemów prawnych, oraz zmieniającego istniejące przepisy zawarte w rozporządzeniach dotyczących odpraw granicznych i dokumentów podróży.

Dlatego konieczny jest akt w formie rozporządzenia ustanawiającego jednolitą aplikację UE do przedkładania danych dotyczących podróży oraz zmieniającego kodeks graniczny Schengen, rozporządzenie w sprawie paszportu UE i rozporządzenie w sprawie eu-LISA.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Ewaluacje ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przygotowanie niniejszej inicjatywy obejmowało szeroki zakres konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym:

- organami krajowymi państw członkowskich (służby graniczne, organy wydające dokumenty podróży, decydenci);
- agencjami UE (takimi jak Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) oraz Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA));
- organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się podróżami międzynarodowymi;
- podmiotami z sektora i obywatelami.

W ramach oceny skutków zorganizowano konsultacje publiczne. Przeprowadzono również specjalne badanie Eurobarometr w celu uzyskania dalszych informacji o postrzeganiu przez społeczeństwo UE korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży w podróżach zagranicznych.

Większość zainteresowanych stron wyraziła szerokie poparcie dla inicjatywy i podkreśliła oczekiwane korzyści i dogodności dla służb granicznych i podróży wynikające z umożliwienia podróżnym używania cyfrowych poświadczeń podróży do przekraczania granic zewnętrznych.

Ukierunkowane konsultacje, które przeprowadzono z przedstawicielami krajowymi, potwierdziły potrzebę jednolitego europejskiego podejścia do umożliwienia podróżnym korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży do przekraczania granic zewnętrznych:

- 96 % uznało, że jednolite podejście we wszystkich państwach członkowskich UE jest istotne lub bardzo istotne;

- 82 % uznało, że w pełni zintegrowane zarządzanie granicami i narzędzia służące ułatwieniom w UE (bez nakładania się przepisów i procesów związanych z zarządzaniem granicami, powodujących nieefektywność operacyjną) są istotne lub bardzo istotne.

Pomimo skutków dla systemów krajowych 65 % ankietowanych organów państw członkowskich odpowiedziało, że akceptowanie cyfrowych poświadczeń podróży powinno być obowiązkowe, a 71 % odpowiedziało, że stworzenie możliwości stosowania cyfrowych poświadczeń podróży do celów ułatwień w podróżowaniu powinno być obowiązkowe.

76 % ankietowanych organów państw członkowskich opowiedziało się za jedną aplikacją na poziomie UE do przedkładania służbom granicznym danych dotyczących podróży. Wszyscy respondenci stwierdzili, że bardzo ważne jest zapewnienie zgodności z międzynarodowymi normami (ICAO) dotyczącymi cyfrowych poświadczeń podróży.

Konsultacje publiczne spotkały się z dużym zainteresowaniem – w sumie przekazano prawie 7000 odpowiedzi, które pochodziły głównie z Niemiec, Austrii i Słowacji (odpowiednio 58 %, 8 % i 8 % odpowiedzi).

Opinie były w dużej części negatywne w odniesieniu do stosowania cyfrowych poświadczeń podróży i gotowości do stosowania cyfrowych poświadczeń podróży podczas przekraczania granic zewnętrznych.

- 83 % respondentów uznało, że możliwości stosowania cyfrowych poświadczeń podróży nie są ważne lub w ogóle nie są ważne, a 12 % stwierdziło, że są one bardzo ważne lub ważne.
- Na pytanie, czy cyfrowe poświadczenia podróży mogą ułatwić procedurę odprawy granicznej, 72 % respondentów odpowiedziało negatywnie.
- Podobnie 58 % respondentów wskazało, że stosowanie cyfrowych poświadczeń podróży w innych procedurach administracyjnych w ogóle nie byłoby przydatne, a kolejne 19 % – że nie byłoby to przydatne.
- Jedynie 12 % respondentów rozważyłoby korzystanie z cyfrowych poświadczeń podróży, gdyby były one dostępne, natomiast 6 % stwierdziło, że rozważyłoby to pod pewnymi warunkami.

Jako powody braku zainteresowania ich stosowaniem respondenci podkreślili przede wszystkim obawy dotyczące ochrony danych i prywatności, a także ogólne zadowolenie z obecnych procesów.

W ramach konsultacji publicznych Komisja otrzymała również znaczną liczbę odpowiedzi pocztą, wszystkie w formie standardowej przesyłki listowej, na której należało tylko dodać adres. Nie można wykluczyć możliwości, że przeprowadzona została ukierunkowana kampania.

Specjalne badanie Eurobarometr EBS 539²⁶ objęło 26 358 wywiadów w 27 państwach członkowskich UE i dało różne wyniki.

W badaniu przeanalizowano, jak obywatele UE postrzegają rozwiązania związane z ułatwieniami w podróżowaniu, w tym wprowadzenie i stosowanie cyfrowych poświadczeń podróży. Dwie trzecie (67 %) Europejczyków pozytywnie postrzega cyfrowe poświadczenia podróży. Natomiast jedna czwarta (26 %) Europejczyków ma negatywną opinię na ich temat.

Najbardziej pozytywne opinie wyrazili młodszy respondenci, studenci, menedżerowie i inni pracownicy umysłowi, osoby często podróżujące oraz osoby, które zasadniczo pozytywnie postrzegają UE.

Najmniej pozytywne opinie wystąpiły wśród osób negatywnie postrzegających UE, osób, które nie podróżują, oraz osób, które zakończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 15 lat lub wcześniej.

68 % Europejczyków opowiedziało się jednak za stosowaniem cyfrowych poświadczeń podróży do podróżowania poza strefę Schengen, a 28 % było przeciwko ich stosowaniu w tym celu. Chociaż poparcie wśród starszych respondentów było niższe, to wciąż 54 % respondentów w wieku co najmniej 55 lat oraz 50 % emerytów opowiedziało się za stosowaniem cyfrowych poświadczeń podróży do podróżowania poza strefą Schengen.

Jeśli chodzi o różne wspomniane obawy, prawie połowa (49 %) Europejczyków uważała, że awarie oprogramowania są najważniejszą kwestią związaną ze stosowaniem cyfrowych poświadczeń podróży. Zgłoszono także obawy dotyczące ochrony danych, problemów z urządzeniami i cyberataków.

Pozytywne wyniki badania Eurobarometr są interesujące, biorąc pod uwagę w dużej mierze negatywne opinie zebrane w ramach konsultacji publicznych, a także większą i bardziej reprezentatywną populację próby.

Opinie otrzymane w ramach różnych działań konsultacyjnych uwzględniono przy przygotowywaniu przedmiotowej inicjatywy, np. przez utrzymanie dobrowolności korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży (w odróżnieniu od wprowadzenia obowiązku ich stosowania przez podróżnych), ustanowienie jednolitej normy technicznej dotyczącej cyfrowych poświadczeń podróży (w odróżnieniu od pozostawienia tej kwestii w gestii poszczególnych państw członkowskich), uwzględnienie w inicjatywie zarówno obywateli UE, jak i obywateli państw trzecich oraz wybór wspólnego unijnego rozwiązania technicznego w zakresie przedkładania cyfrowych poświadczeń podróży (w odróżnieniu od tworzenia takiego rozwiązania samodzielnie przez poszczególne państwa członkowskie) przy zachowaniu wysokich norm dotyczących zabezpieczeń.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja zleciła zewnętrznemu konsultantowi przeprowadzenie badania na temat inicjatywy UE dotyczącej cyfryzacji dokumentów podróży i ułatwień w podróżowaniu w celu

²⁶ Specjalne badanie Eurobarometr 539, „Digitalisation of travel documents and facilitation of travel” [Cyfryzacja dokumentów podróży i ułatwienia w podróżowaniu], wrzesień 2023 r., dokument dostępny na stronie internetowej: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2967>.

opracowania wariantów i oceny ich skutków. Badanie wykorzystano w przygotowaniu sprawozdania z oceny skutków. W ramach badania zebrano opinie i wiedzę fachową zainteresowanych stron w formie wywiadów strategicznych, ukierunkowanych konsultacji, szczegółowych wywiadów i konsultacji publicznych. Dodatkowo, jak wspomniano powyżej, przeprowadzono specjalne badanie Eurobarometr.

Trzy państwa członkowskie (Finlandia, Chorwacja i Niderlandy) realizują również finansowane przez UE działania pilotażowe w celu przetestowania cyfrowych poświadczeń podróźnych na potrzeby podróży zagranicznych. Doświadczenia i wyniki uzyskane do tej pory uwzględniono także i odzwierciedlono w ocenie skutków i w niniejszym wniosku.

• **Ocena skutków**

Zgodnie z polityką lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła ocenę skutków²⁷, na temat której 15 grudnia 2023 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię²⁸. W ocenie skutków oceniono trzy warianty strategiczne, a każdy z nich pociągał za sobą zmiany ustawodawcze, ponieważ wszystkie te warianty wymagały zmian w istniejącym dorobku prawnym UE, zwłaszcza w odniesieniu do dokumentów podróży i odpraw granicznych. Dlatego też od początku wykluczono podejście oparte na „instrumentach niewiążących”.

Każdy wariant strategiczny zawierał kilka **wspólnych elementów**, w tym:

- okres przejściowy / okres dobrowolnego wdrażania do czasu przygotowania unijnego rozwiązania technicznego;
- bazowanie na istniejącej międzynarodowej normie technicznej;
- dobrowolność stosowania przez podróźnych cyfrowych poświadczeń podróźnych (co zostało także potwierdzone w konsultacjach publicznych);
- centralne unijne rozwiązanie techniczne do tworzenia i przedkładania cyfrowych poświadczeń podróźnych.

Główna różnica między trzema wariantami strategicznymi wiąże się z **poziomem elastyczności** po stronie państw członkowskich w zakresie:

1. możliwości posiadania cyfrowych poświadczeń podróźnych przez osoby (ponieważ niektóre państwa wyraźnie ograniczyły dostęp do danych przechowywanych na mikroprocesorze dokumentów podróży, udzielając go tylko organom publicznym)
2. umożliwienia podróźnym korzystania z cyfrowych poświadczeń podróźnych na potrzeby podróży zagranicznych.

Wariant strategiczny 1

W tym wariantcie państwa członkowskie mogą udostępnić podróźnym cyfrowe poświadczenia podróźne oraz ułatwić odprawy graniczne osób posiadających cyfrowe poświadczenia podróźne.

²⁷ SWD(2024)671 final.

²⁸ SEC(2024) 670; dokument Ares(2023)8616773.

Wariant strategiczny 2

W tym wariacie państwa członkowskie muszą udostępnić podróżnym cyfrowe poświadczenia podróżne i mogą wdrożyć na przejściach granicznych środki umożliwiające korzystanie z tych poświadczeń.

Wariant strategiczny 3

W tym wariacie państwa członkowskie muszą udostępnić podróżnym cyfrowe poświadczenia podróżne i wdrożyć na przejściach granicznych środki umożliwiające korzystanie z tych poświadczeń. Usuwa się w nim przeszkody prawne w wykorzystywaniu danych z cyfrowych dokumentów podróży na potrzeby odpraw granicznych i ustanawia jednolite podejście do ich stosowania we wszystkich państwach członkowskich.

Jak wynika z ustaleń zawartych w sprawozdaniu z oceny skutków, **preferowanym wariantem był ostatecznie wariant 3**, po okresie potrzebnym na opracowanie centralnego unijnego rozwiązania technicznego, w którym państwa członkowskie mają swobodę wyboru jak w wariacie 2, polegającą mianowicie na:

- a) umożliwieniu obywatelom UE i obywatelom państw trzecich pozyskiwania cyfrowych poświadczeń podróżnych z istniejących dokumentów podróży zgodnych z wymogami ICAO;
- b) umożliwieniu im korzystania z cyfrowych poświadczeń podróżnych do przekraczania granic zewnętrznych w państwach członkowskich, które zdecydują się wdrożyć cyfrowe poświadczenia podróżne przed uruchomieniem centralnego unijnego rozwiązania technicznego;
- c) umożliwieniu im korzystania z cyfrowych poświadczeń podróżnych do przekraczania granic zewnętrznych we wszystkich państwach członkowskich, gdy ogólnounijne rozwiązanie techniczne będzie gotowe.

Preferowany wariant ma, w ujęciu ogólnym, najbardziej pozytywny wpływ na realizację celów zakładających:

1. zwiększenie bezpieczeństwa w strefie Schengen i efektywności zarządzania jej granicami zewnętrznymi;
2. umożliwienie poszczególnym podróżnym sprawniejszego przekraczania granicy.

Wynika to głównie z „podwójnego” obowiązku państw członkowskich, które mają umożliwić osobom fizycznym posiadanie cyfrowych poświadczeń podróżnych i faktyczne korzystanie z nich do przekraczania granic, co prowadzi do największego – ze wszystkich wariantów strategicznych – oczekiwanego wykorzystania cyfrowych poświadczeń podróżnych. Dlatego ten wariant najefektywniej umożliwia organom przeprowadzanie odpraw z wyprzedzeniem i akceptacji z wyprzedzeniem podróżnych, a także daje możliwość wyboru każdemu podróżnemu (mającemu dokument podróży z mikroprocesor).

Ujednolicenie cyfrowych poświadczeń podróżnych i ich stosowania do zarządzania granicami zewnętrznymi we wszystkich państwach członkowskich może także przynieść dodatkowe korzyści. Dzięki temu będzie można zwiększyć efektywność przewoźników na zasadzie dobrowolności, ponieważ mogliby oni włączyć cyfrowe poświadczenia podróżne do swoich obecnych procesów. Możliwe są także dodatkowe scenariusze użycia cyfrowych poświadczeń podróżnych przez obywateli UE poprzez ustanowienie elektronicznego atrybutu w ramach unijnego portfela tożsamości cyfrowej, który może być wykorzystany np. do potwierdzenia tożsamości w UE lub nawet za granicą, jeżeli zaakceptują to państwa trzecie.

Preferowany wariant skutkuje ograniczonym obciążeniem dla organów krajowych, które jest równoważone przez oczekiwane pozytywne skutki przyjętych środków. Polegają one na zwiększeniu skuteczności i efektywności odpraw granicznych, co pozwala także lepiej wykorzystać zasoby na poziomie lokalnym i umożliwia organom krajowym np. skupienie się na analizach ryzyka, patrolowaniu i innych zadaniach. Preferowany wariant polega głównie na poprawie istniejących przepisów, a nie na tworzeniu nowych obowiązków, w szczególności przez umożliwienie „odprawy granicznej przed przyjazdem” i „akceptacji z wyprzedzeniem” pasażerów przed ich przybyciem na przejście graniczne. Ostateczne korzyści zależą od poziomu wykorzystania cyfrowych poświadczeń podróży, przy czym w sprawozdaniu z oceny skutków przedstawiono dodatkowe informacje i oceny scenariuszowe.

Obowiązek umożliwienia podróży korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży na potrzeby przekraczania granic zewnętrznych wiązałby się w szczególności z jednym obciążeniem: opracowaniem technicznego rozwiązania integracyjnego umożliwiającego przetwarzanie cyfrowych poświadczeń podróży w krajowych systemach zarządzania granicami.

Ze względu na podobieństwo normy DTC ICAO i istniejących dokumentów podróży włączenie tej normy nie powinno być nadmiernie skomplikowane lub kosztowne. Państwa członkowskie uczestniczące w projektach pilotażowych dotyczących cyfrowych poświadczeń podróży oszacowały, że koszty włączenia tej normy wynoszą od 300 000 do 700 000 EUR w przeliczeniu na państwo. Ponadto, w zależności od konkretnego państwa i konkretnych przejść granicznych, może zaistnieć konieczność zwiększenia przepustowości serwerów, co może kosztować do 250 000 EUR w przeliczeniu na państwo.

Przy uwzględnieniu zmian w krajowych strukturach, różnic w dojrzałości technologicznej i zdolnościach technologicznych oraz uzasadnionych kosztów ogólnych szacuje się, że na wdrożenie cyfrowych poświadczeń podróży na granicach zewnętrznych należy przeznaczyć średnio 2 mln EUR w przeliczeniu na państwo członkowskie.

Koszty instytucji UE ograniczają się do kosztów ponoszonych przez eu-LISA na opracowanie, obsługę i utrzymanie centralnego unijnego systemu uzyskiwania cyfrowych poświadczeń podróży na podstawie istniejących fizycznych dokumentów podróży i przedkładania tych cyfrowych poświadczeń podróży (wraz z niezbędnymi danymi dotyczącymi podróży) odpowiedzialnemu organowi. eu-LISA oszacowała jednorazowe koszty opracowania i obsługi takiej aplikacji na 55,6 mln EUR (do 2030 r.) oraz koszt jej utrzymania od 2030 r. na 6,2 mln EUR rocznie.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji wszystkie inicjatywy mające na celu zmianę istniejących przepisów UE powinny przyczyniać się do uproszczenia i skuteczniejszego osiągnięcia określonych celów polityki (tzn. przez ograniczenie niepotrzebnych kosztów regulacyjnych). Chociaż niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia nie należy do programu REFIT, zmniejszy ogólne koszty administracyjne ponoszone przez organy krajowe w związku z przeprowadzaniem odpraw granicznych, jak wykazano w ocenie skutków.

Nie występują bezpośrednie skutki dla MŚP. Pomimo oszczędności czasu podróży, w tym przedsiębiorców, pośrednie skutki dla MŚP, w imieniu których te osoby mogą podróżować, są zbyt odległe, aby je mierzyć, a w najlepszym razie są one znikome.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek ma pozytywny wpływ na podstawowe prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu zagwarantowane w art. 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ osobom korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się daje możliwość utworzenia cyfrowego poświadczenia podróznego opartego na fizycznym paszporcie, co ułatwi im korzystanie z tego prawa.

Wniosek ma ograniczony wpływ na ochronę innych praw podstawowych.

Jeżeli chodzi o ochronę danych osobowych, służby graniczne przetwarzają już dane osobowe wszystkich osób przekraczających granice zewnętrzne, podobnie jak organy odpowiedzialne za wydawanie dokumentów podróży. Niniejszy wniosek nie wpływa na ilość i kategorie danych osobowych przetwarzanych obecnie w obszarach kontroli granicznej i wydawanie dokumentów na podstawie prawa Unii i prawa krajowego.

Zmienia się tylko czynnik czasowy (tj. czas przetwarzania danych), ponieważ służby graniczne będą w stanie przeprowadzać z wyprzedzeniem większość tych samych odpraw, które przeprowadza się obecnie po przybyciu podróznego na przejściu graniczne. Jeżeli podróżny skorzysta z aplikacji EU Digital Travel do utworzenia cyfrowego poświadczenia podróznego opartego na istniejącym fizycznym dokumencie podróży, jego tożsamość zostanie automatycznie zweryfikowana w aplikacji, a nie tylko sprawdzona na fizycznym przejściu granicznym.

Z drugiej strony, jeżeli podróżni będą mogli używać cyfrowych poświadczeń podróжных na potrzeby podróży, poprawi się jakość danych w porównaniu z deklarowanymi samodzielnie danymi, które mogą prowadzić do wystąpienia błędów i, ostatecznie, wydłużenia czasu obsługi, nakładania kar lub nawet odmowy wjazdu.

Pomimo stosowania centralnego unijnego rozwiązania technicznego do tworzenia i przedkładania cyfrowych poświadczeń podróжных opartych na paszportach UE lub paszportach wydanych przez państwa trzecie cyfrowe poświadczenie podrózne nie będzie przechowywane centralnie. Wniosek nie przewiduje utworzenia nowej bazy danych. Cyfrowe poświadczenie podrózne, po utworzeniu/pozyskaniu z istniejącego dokumentu podróży, będzie przechowywane na urządzeniu mobilnym posiadacza. Dlatego osoby, których dane dotyczą, zachowują kontrolę nad własnymi danymi i decydują, czy i kiedy je wykorzystać. Jeżeli osoba zdecyduje się skorzystać z poświadczenia w celu dokonania odprawy z wyprzedzeniem i ułatwienia podróży, może przedłożyć je organom odpowiedzialnym za pośrednictwem aplikacji opracowanej i obsługiwanej przez eu-LISA.

eu-LISA i organy krajowe powinny stosować odpowiednie zabezpieczenia, np. szyfrowanie danych osobowych i środki w zakresie cyberbezpieczeństwa, aby zapobiegać wyciekom danych i naruszeniom ochrony danych oraz chronić je przed cyberatakami i aplikacjami wykonującymi zautomatyzowane zadania.

Aby skorzystać z cyfrowego poświadczenia podróznego, cyfrowe poświadczenie podrózne przedłożone przez użytkownika musi tymczasowo trafić do lokalnej bazy danych w odpowiednim państwie członkowskim. Ta tymczasowa baza danych/galeria będzie gromadzić wizerunki twarzy zawarte w przedłożonych cyfrowych poświadczeniach podróжных. Jest to konieczne, aby do przedłożonego cyfrowego poświadczenia podróznego biometrycznie dopasować podróznego, gdy stawi się on na przejściu granicznym.

Wiąże się to z dopasowaniem „jeden do kilku” w celu weryfikacji tożsamości konkretnej osoby, w odróżnieniu od biometrycznego dopasowania „jeden do wielu” koniecznego do identyfikacji nieokreślonej osoby. Po przeprowadzeniu odprawy granicznej dane należy

usunąć z tymczasowej bazy danych – podobnie jak ma to miejsce obecnie przy odczytywaniu danych z mikroprocesora fizycznych dokumentów podróży podczas odpraw granicznych.

Ponieważ korzystanie z cyfrowych poświadczeń podróźnych będzie dla podróźnych dobrowolne, podróźni – oprócz dysponowania podstawą prawną wynikającą z prawa UE i prawa krajowego w odniesieniu do przetwarzania ich danych osobowych na potrzeby odprawy granicznej – będą aktywnie wyrażać zgodę na przetwarzanie ich danych i tymczasowe przechowywanie cyfrowego poświadczenia podróźnego w lokalnej bazie danych. Mogą oni w każdej chwili cofnąć swoją zgodę, co nie ma wpływu na ich prawo do podróży zagranicznych.

Chociaż w unijnych dokumentach podróży oraz niektórych dokumentach podróży państw trzecich zawarte są dane daktyloskopijne posiadacza, odciski palców są wyłączone z zawartości cyfrowych poświadczeń podróźnych. Jest to zgodne ze specyfikacją techniczną DTC ICAO.

Jeżeli chodzi o wpływ na prawa podstawowe inne niż prawo do prywatności i ochrony danych osobowych, wniosek nie będzie mieć negatywnego wpływu na ochronę praw podstawowych. Ze względu na dobrowolność korzystania z cyfrowych poświadczeń podróźnych przestrzega się zasad niedyskryminacji i włączenia.

Wszelkie ewentualne negatywne skutki związane z korzystaniem z cyfrowych poświadczeń podróźnych, np. prowadzące do odmowy wjazdu, naruszenia ochrony danych lub niezgodnego z prawem wykorzystania danych, będą podlegać istniejącym i obowiązującym środkom odwoławczym na podstawie prawa UE i prawa krajowego.

Niniejszy wniosek zapewnia poszanowanie praw podstawowych i jest zgodny z zasadami określonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek może mieć wpływ na budżet i potrzeby kadrowe eu-LISA oraz głównie jednorazowe koszty ponoszone przez służby graniczne państw członkowskich.

Szacuje się, że w przypadku eu-LISA potrzebne są dodatkowe środki budżetowe w wysokości około 49,5 mln EUR (6 mln EUR w obecnym 7-letnim budżecie UE, „wieloletnich ramach finansowych”) i 20 pracowników w przeliczeniu na ekwiwalenty pełnego czasu pracy (EPC) na opracowanie aplikacji „EU Digital Travel” oraz wykonywanie przez eu-LISA zadań wynikających z rozporządzenia w sprawie eu-LISA i niniejszego wniosku.

Te koszty i EPC obejmują wszystkie działania: działania przygotowawcze, nabycie oprogramowania i sprzętu komputerowego, działania analityczne i projektowe, opracowanie i testowanie, przygotowanie centrum przetwarzania danych, koszty licencji, prowadzenie i utrzymanie.

W przypadku państw członkowskich nie jest możliwe dokładne określenie kosztów związanych z wdrożeniem niniejszego wniosku, ale szacuje się, że jednorazowe nakłady w każdym państwie wyniosą około 2 mln EUR. Obejmują one:

- zwiększenie przepustowości serwera i zdolności przechowywania danych na potrzeby tymczasowego przechowywania cyfrowych poświadczeń podróźnych przedkładanych przez podróźnych (250 000 EUR);

- stworzenie bezpiecznego połączenia z routerem danych podróży, umożliwiającego integrację z istniejącymi krajowymi systemami zarządzania granicami (300 000 – 700 000 EUR);
- modernizację lub nabycie sprzętu do przetwarzania cyfrowych poświadczeń podróży i obsługi rozpoznawania twarzy, a także szkolenie personelu (30 000 EUR).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja zapewni wprowadzenie niezbędnych ustaleń dotyczących monitorowania funkcjonowania proponowanych środków i ich oceny w odniesieniu do głównych celów polityki. Pięć lat po rozpoczęciu funkcjonowania proponowanego rozporządzenia i uruchomieniu aplikacji „EU Digital Travel”, która ma być opracowana i prowadzona przez eu-LISA, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wdrożenie rozporządzenia i jego wartość dodaną, w tym bezpośrednio lub pośrednio skutki dla odpowiednich praw podstawowych.

Ponieważ po uruchomieniu wspólnego unijnego rozwiązania technicznego właściwe organy będą zobowiązane do umożliwienia podróżnym korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży na potrzeby podróży zagranicznych, umożliwi ono kompleksowy ogląd stosowania przez podróżnych cyfrowych poświadczeń podróży, ich wartości dodanej w ujęciu zwiększonego bezpieczeństwa i łatwiejszego podróżowania, a także wszelkich potencjalnych wad.

Ponadto dzięki gromadzeniu statystyk przez eu-LISA Komisja uzyska wiarygodne dane na temat liczby użytkowników, tendencji dotyczących podróżowania i inne przydatne informacje w celu udoskonalania procesów z korzyścią zarówno dla podróżnych, jak i organów państw członkowskich.

Aby uwzględnić zmiany w ramach prawnych i zapewnić organom krajowym odpowiednie wytyczne/zalecenia dotyczące wdrażania cyfrowych poświadczeń podróży w kontekście zarządzania granicami zewnętrznymi, należy zaktualizować „Praktyczny podręcznik dla straży granicznej”²⁹.

Ponadto wdrażanie środków przewidzianych w niniejszym wniosku, w tym aspektów ochrony danych, będzie monitorowane i oceniane w kontekście mechanizmu oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen³⁰.

²⁹ Załącznik do zalecenia Komisji ustanawiającego wspólny „Praktyczny podręcznik dla straży granicznej (podręcznik Schengen)” przeznaczony dla właściwych organów państw członkowskich prowadzących kontrolę osób na granicach i zastępującego zalecenie C(2019) 7131 final.

³⁰ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/922 z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 (Dz.U. L 160 z 15.6.2022, s. 1).

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 ustanawia się aplikację do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży (aplikacja „EU Digital Travel”) oraz określa jej przedmiot i zakres.

W art. 2 określa się definicje stosowane do celów niniejszego rozporządzenia.

W art. 3 określa się ogólną strukturę aplikacji EU Digital Travel, w tym cel każdego z jej komponentów technicznych.

W art. 4 określa się ogólne zasady tworzenia i używania cyfrowych poświadczeń podróży w aplikacji EU Digital Travel, w tym dotyczące możliwości używania wcześniej utworzonych cyfrowych poświadczeń podróży, które mogą być przechowywane w unijnym portfelu tożsamości cyfrowej danej osoby.

W art. 5 określa się dane dotyczące podróży, które podróżni mogą przedkładać służbom granicznym za pośrednictwem aplikacji EU Digital Travel. Dane, w tym cyfrowe poświadczenie podróżne, są potrzebne do celów odprawy granicznej i akceptacji z wyprzedzeniem.

W art. 6 określa się przepisy dotyczące przekazywania danych dotyczących podróży odpowiedzialnym służbom granicznym, a także niezbędne zasady dotyczące wyznaczania organów odpowiedzialnych i powiadamiania ich przez państwa członkowskie.

W art. 7 ustanawia się przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych oraz roli administratora danych i podmiotu przetwarzającego dane na potrzeby przetwarzania danych osobowych przedkładanych za pośrednictwem aplikacji EU Digital Travel.

W art. 8 określa się przepisy dotyczące opracowania, funkcjonowania i utrzymania aplikacji EU Digital Travel oraz późniejsze obowiązki eu-LISA.

W art. 9 określa się obowiązki państw członkowskich, jeśli chodzi o możliwość odbioru danych przekazywanych za pośrednictwem aplikacji EU Digital Travel.

W art. 10 określa się kampanię informacyjną mającą na celu informowanie społeczeństwa o cyfrowych poświadczeniach podróży oraz stosowaniu aplikacji EU Digital Travel.

W art. 11 ustanawia się przepisy dotyczące kosztów ponoszonych przez eu-LISA i państwa członkowskie w związku z ich obowiązkami wynikającymi z, odpowiednio, art. 8 i 9.

Art. 12 zawiera przepisy dotyczące zmian w rozporządzeniu (WE) nr 2252/2004 w celu ustanowienia normy technicznej dotyczącej cyfrowych poświadczeń podróży oraz możliwości ubiegania się o takie poświadczenie przez wnioskodawców.

Art. 13 zawiera przepisy dotyczące zmiany rozporządzenia (UE) 2016/399 w odniesieniu do przeprowadzania odpraw granicznych oraz dalszego korzystania do tych celów z systemów samoobsługi i aplikacji EU Digital Travel.

W art. 14 określa się zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1726 w odniesieniu do zadań eu-LISA dotyczących aplikacji EU Digital Travel.

W art. 15–20 ujmuje się przepisy końcowe rozporządzenia dotyczące przyjmowania aktów wykonawczych, monitorowania i oceny rozporządzenia oraz jego wejścia w życie i stosowania.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające aplikację do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży („aplikacja EU Digital Travel”) i zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i (UE) 2018/1726 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w odniesieniu do korzystania z cyfrowych poświadczeń podróźnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przeprowadzanie skutecznych i efektywnych odpraw granicznych na granicach zewnętrznych przyczynia się do prawidłowego funkcjonowania obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych („strefy Schengen”) oraz bezpieczeństwa wewnętrznego Unii. Umieszczenie w dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie nośnika danych (mikroprocesora) z wizerunkiem twarzy posiadacza na podstawie rozporządzenia Rady (WE) 2252/2004³¹ i rozporządzenia (UE) 2019/1157³² oraz wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady³³ miały znaczny wkład w wysokie normy dotyczące zabezpieczeń i solidne zarządzanie granicami zewnętrznymi. Odprawy graniczne przeprowadzane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399³⁴ mają na celu wiarygodną identyfikację podróźnych, zapobieganie zagrożeniom dla

³¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1157 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie poprawy zabezpieczeń dowodów osobistych obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1157/oj>).

³³ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych państw członkowskich, a także zwalczanie nielegalnej migracji przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych.

- (2) Służby graniczne państw członkowskich, które przy sprawdzaniu dokumentów podróży i przeprowadzaniu odpraw granicznych bazują obecnie na fizycznych dokumentach podróży i fizycznych kontaktach, nie są w stanie zdalnie weryfikować autentyczności i integralności dokumentów podróży ani przeprowadzać odpowiednich kontroli w bazach danych przed przybyciem podróżnych na fizyczne przejście graniczne, z wyjątkiem pasażerów lotniczych, w przypadku których dane pasażera są przekazywane i przetwarzane przed podróżą. W świetle rosnących przepływów podróżnych przez granice zewnętrzne strefy Schengen oraz uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226³⁵, który będzie wymagał od objętych nim obywateli państw trzecich dostarczania dodatkowych danych w ramach odpraw granicznych, należy umożliwić służbom granicznym stosowanie bezpiecznych rozwiązań technicznych w celu przeprowadzania odpowiednich odpraw przed przybyciem podróżnych na przejścia graniczne.
- (3) Istniejące ramy prawne dotyczące dokumentów podróży i odpraw granicznych, obejmujące w szczególności rozporządzenia (WE) nr 2252/2004, (UE) XXXX/XXXX³⁶ [COM(2024) 316 final] i (UE) 2016/399, nie pozwalają na wykorzystywanie danych zawartych na nośniku danych dokumentów podróży do przeprowadzania takich odpraw granicznych z wyprzedzeniem i akceptacji z wyprzedzeniem podróżnych ani na wykorzystywanie tych danych do innych celów. W następstwie niedawnych zmian na poziomie międzynarodowym, a mianowicie w kontekście prac normalizacyjnych prowadzonych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) oraz w zakresie zdolności i wiarygodności rozpoznawania twarzy, ta technologia jest dostępna i stanowi odpowiedź na apele o ułatwienie podróży zagranicznych przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i pełnym poszanowaniu praw podstawowych, w tym prawa do prywatności i ochrony danych osobowych.
- (4) Dlatego też należy zaktualizować istniejące ramy prawne, aby podróżni i służby graniczne mogli korzystać z efektywniejszych i skuteczniejszych odpraw granicznych przy użyciu tzw. cyfrowych poświadczeń podróżnych, czyli cyfrowej reprezentacji tożsamości osoby pochodzącej z informacji przechowywanych na nośniku danych

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20, ELI ...).

³⁶ Rozporządzenie Rady (UE) XXXX/XXXX z dnia XXX r. w sprawie poprawy zabezpieczeń dowodów osobistych obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się (Dz.U. LXX, XXX, s. X, ELI XXX).

(mikroprocesorze) dokumentu podróży (tj. paszportu lub unijnego dowodu osobistego), które mogą zostać zwalidowane, co ostatecznie doprowadzi do skrócenia czasu oczekiwania i obsługi na przejściach granicznych oraz poprawy zdolności organów do wstępnej oceny podróźnych, planowania zasobów i zarządzania nimi oraz skoncentrowania się na podróźnych o wyższym poziomie ryzyka.

- (5) Aby osiągnąć przyjęte cele, niniejsze rozporządzenie powinno obejmować osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii oraz obywateli państw trzecich.
- (6) W celu osiągnięcia jednolitego podejścia na poziomie Unii oraz maksymalizacji korzyści w zakresie ułatwień w podróżowaniu i korzyści skali należy ustanowić wspólne rozwiązanie techniczne do przekazywania elektronicznych danych dotyczących podróży, w odróżnieniu od opcji, w której każde państwo członkowskie tworzy własne rozwiązanie. Ta aplikacja do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży („aplikacja EU Digital Travel”) powinna składać się z łatwej w obsłudze aplikacji mobilnej, usługi walidacji wewnętrznej, która weryfikuje autentyczność i integralność dokumentów podróży oraz dopasowuje wizerunek twarzy użytkownika do wizerunku przechowywanego na mikroprocesorze dokumentu podróży, a także komponentu technicznego do bezpiecznego przekazywania danych dotyczących podróży z aplikacji do organu otrzymującego („router danych podróźnych”). W dłuższej perspektywie do aplikacji EU Digital Travel należy dodać nowe funkcje, tak aby powstała aplikacja służąca do kompleksowej obsługi na poziomie Unii i wspierająca zarządzanie granicami zewnętrznymi.
- (7) Aplikacja EU Digital Travel powinna umożliwić podróżnym tworzenie cyfrowego poświadczenia podróźnego jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz pobieranie już utworzonego cyfrowego poświadczenia podróźnego. Ze względów bezpieczeństwa i na potrzeby zwalczania oszustw dotyczących tożsamości usługa walidacji wewnętrznej w ramach aplikacji EU Digital Travel powinna weryfikować, przed utworzeniem cyfrowego poświadczenia podróźnego, autentyczność i integralność dokumentu podróży oraz sprawdzać, czy użytkownik jest prawowitym posiadaczem dokumentu podróży, przez porównanie wizerunku twarzy zapisanego na mikroprocesorze dokumentu podróży z wizerunkiem twarzy użytkownika pobranym na miejscu. W przypadku cyfrowych poświadczeń podróźnych wielokrotnego użytku należy zapewnić możliwość przechowywania ich w europejskim portfelu tożsamości cyfrowej użytkownika, który jest zgodny z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014³⁷. Osoby niemające europejskiego portfela tożsamości cyfrowej utworzonego na podstawie tego rozporządzenia powinny mieć możliwość lokalnego przechowywania cyfrowego poświadczenia podróźnego w aplikacji mobilnej.
- (8) Aby pomóc w przeprowadzaniu odpraw granicznych z wyprzedzeniem dotyczących osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, jeżeli podlegają one takim odprawom, oraz akceptacji z wyprzedzeniem

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

obywateli państw trzecich, podróżni korzystający z cyfrowych poświadczeń podróży powinni także przekazywać niektóre istotne dane dotyczące podróży, np. planowany czas przekroczenia granicy i państwo członkowskie, w którym przekraczają granicę zewnętrzną. Takie dane powinny być ograniczone do zakresu niezbędnego do przeprowadzenia odprawy granicznej, w tym do celów służących weryfikacji spełnienia warunków wjazdu.

- (9) Router danych podróży powinien przysyłać dane dotyczące podróży przedłożone przez podróżnego służbom granicznym w celu dokonania odprawy granicznej z wyprzedzeniem i akceptacji z wyprzedzeniem. W związku z tym państwa członkowskie powinny być zobowiązane do wyznaczenia służb granicznych uprawnionych do otrzymywania takich danych.
- (10) Tworzenie, przedkładanie i używanie cyfrowych poświadczeń podróży do przeprowadzania odpraw granicznych mają wpływ na prawo do prywatności i ochrony danych osobowych. Aby w pełni przestrzegać podstawowych praw podróży, należy wprowadzić odpowiednie ograniczenia i zabezpieczenia. Dane przekazywane przez podróżnych służbom granicznym przed podróżą, a zwłaszcza dane osobowe, należy ograniczać do zakresu niezbędnego i proporcjonalnego do założonych w niniejszym rozporządzeniu celów zwiększenia bezpieczeństwa, ułatwienia podróży i zapewnienia prawidłowego funkcjonowania strefy Schengen. Należy zagwarantować, aby przetwarzanie danych na podstawie niniejszego rozporządzenia nie prowadziło do żadnej formy dyskryminacji. Danych osobowych nie należy przechowywać na poziomie UE poza etapem niezbędnym do ich przedłożenia służbie granicznej.
- (11) Podróżni powinni mieć swobodę wyboru, czy korzystają z cyfrowego poświadczenia podróży czy fizycznego dokumentu podróży w celu przejścia odprawy granicznej, i powinni mieć możliwość wycofania w każdej chwili zgody na przetwarzanie ich danych osobowych, bez uszczerbku dla zdolności do przekraczania granic zewnętrznych. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³⁸ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725³⁹, w odpowiednim zakresie ich stosowania.
- (12) Aby zadbać o zgodność z podstawowym prawem do prywatności i ochrony danych osobowych oraz przyczynić się do jasności prawa, należy określić administratora i podmiot przetwarzający. Aby zapewnić odpowiednie zabezpieczenia i bezpieczeństwo, wszelka komunikacja między routerem danych podróży a właściwym organem powinna być chroniona przy użyciu solidnych metod

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

szyfrowania, tak aby potencjalne naruszenia danych nie wiązały się z ujawnieniem danych, które można powiązać z daną osobą. Państwa członkowskie powinny również zapewnić służbom granicznym odpowiednie szkolenia, obejmujące aspekty bezpieczeństwa i ochrony danych, zanim będą one mogły przetwarzać dane przesłane za pośrednictwem aplikacji EU Digital Travel.

- (13) Za opracowanie i utrzymanie aplikacji EU Digital Travel powinna odpowiadać Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726⁴⁰. W związku z tym eu-LISA powinna wprowadzić środki niezbędne do operacyjnego zarządzania aplikacją EU Digital Travel, w tym do opracowania i monitorowania systemu oraz prowadzenia sprawozdawczości na jego temat. Przed uruchomieniem aplikacji EU Digital Travel eu-LISA we współpracy z odpowiednimi organami powinna przeprowadzić test na podstawie specyfikacji technicznych. eu-LISA powinna również gromadzić dane statystyczne dotyczące korzystania z aplikacji EU Digital Travel.
- (14) eu-LISA powinna odpowiadać za całość opracowania, funkcjonowania i utrzymania aplikacji EU Digital Travel, w tym routera danych podróżnych, który przesyła dane dotyczące podróży właściwym organom, natomiast każde państwo członkowskie powinno być odpowiedzialne za zapewnienie na poziomie krajowym bezpiecznego połączenia w swoim systemie krajowym na potrzeby otrzymywania danych dotyczących podróży, w tym za opracowanie, obsługę i utrzymanie tego połączenia. Państwa członkowskie powinny także odpowiadać za zarządzanie i ustalenia w odniesieniu do dostępu odpowiednio upoważnionego personelu służb granicznych do danych dotyczących podróży.
- (15) Aby zwiększyć świadomość społeczną na temat cyfrowych poświadczeń podróżnych i promować ich wykorzystanie, Komisja wraz z eu-LISA, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej i krajowymi służbami granicznymi powinna prowadzić kampanie informacyjne na temat celów, stosowania i innych ważnych aspektów aplikacji EU Digital Travel, w tym ochrony danych i bezpieczeństwa danych w ramach tej aplikacji.
- (16) Mając na uwadze interesy Unii, koszty ponoszone przez eu-LISA na realizację zadań powierzonych jej na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2018/1726, dotyczących opracowania, funkcjonowania i utrzymania aplikacji EU Digital Travel oraz ogólnego zarządzania tą aplikacją, należy pokrywać z budżetu Unii. Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za koszty ponoszone na poziomie krajowym na opracowanie, funkcjonowanie i utrzymanie bezpiecznego połączenia na potrzeby otrzymywania danych dotyczących podróży przesyłanych przez router danych podróżnych.

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

- (17) eu-LISA powinna regularnie składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania na temat postępów w projektowaniu i opracowaniu aplikacji EU Digital Travel, w tym na temat kosztów, skutków finansowych oraz ewentualnych problemów technicznych, które mogą się pojawić. Po zakończeniu opracowania aplikacji EU Digital Travel należy przedłożyć odrębne sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (18) Ponieważ projektowaniem, opracowaniem i hostingiem aplikacji EU Digital Travel oraz jej technicznym zarządzaniem ma zajmować się eu-LISA, konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1726 polegająca na dodaniu niezbędnych zadań.
- (19) Aby ustanowić unijną standardową specyfikację dla cyfrowych poświadczeń podróży opartych na dokumentach podróży konieczna jest zmiana rozporządzenia (WE) nr 2252/2004. Aby zwiększyć poziom wykorzystania cyfrowych poświadczeń podróży, wnioskodawcy podczas ubiegania się o dokument podróży lub przedłużania jego ważności powinni mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu o wydanie, wraz z fizycznym dokumentem, odpowiedniego cyfrowego poświadczenia podróży. Posiadacze ważnych dokumentów podróży powinni także mieć możliwość utworzenia cyfrowego poświadczenia podróży opartego na istniejącym fizycznym dokumencie podróży. Powinna również istnieć możliwość przechowywania cyfrowych poświadczeń podróży w europejskim portfelu tożsamości cyfrowej.
- (20) Aby zapewnić spójne podejście na poziomie międzynarodowym i światową interoperacyjność cyfrowych poświadczeń podróży, zaktualizowane ramy prawne powinny w miarę możliwości opierać się na odpowiednich normach i praktykach międzynarodowych uzgodnionych w ramach ICAO.
- (21) Chociaż stosowanie cyfrowych poświadczeń podróży powinno być dla podróży dobrowolne, na potrzeby realizacji celów polegających na zwiększeniu bezpieczeństwa w całej strefie Schengen, ułatwieniu podróżowania i osiągnięciu we wszystkich państwach członkowskich minimalnego poziomu dojrzałości cyfrowej w dziedzinie zarządzania granicami wszystkie państwa członkowskie – po uruchomieniu aplikacji EU Digital Travel – powinny być zobowiązane do umożliwienia podróżnym używania cyfrowych poświadczeń podróży do przekraczania granic zewnętrznych. Wcześniej państwa członkowskie mogą na potrzeby odpraw granicznych opracować krajowe rozwiązania w zakresie stosowania cyfrowych poświadczeń podróży, zgodne z jednolitym formatem.
- (22) Aby jeszcze bardziej przyspieszyć procesy i skrócić całkowity czas spędzany na przejściach granicznych, obywatelom państw trzecich podlegającym systemowi wjazdu/wyjazdu należy zezwolić na korzystanie z aplikacji EU Digital Travel do wstępnego rejestrowania niektórych danych wymaganych do przekraczania granicy. W przypadku obywateli państw trzecich, których dane nie zostały jeszcze zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość – jako alternatywę dla fizycznej weryfikacji tożsamości przeprowadzanej przez straż graniczną – stosowania skutecznych i proporcjonalnych środków technicznych, w tym systemów samoobsługi i bramek elektronicznych, do weryfikacji tożsamości, o ile weryfikacje fizyczne przeprowadza się losowo, a weryfikacja alternatywna nie opiera się wyłącznie na aplikacji EU Digital Travel.
- (23) Pięć lat po uruchomieniu aplikacji EU Digital Travel Komisja powinna przeprowadzić ocenę tej aplikacji i jej stosowania oraz przygotować sprawozdanie, w tym zalecenia, i przedłożyć je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi

Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W ocenie i sprawozdaniu należy przeanalizować, w jaki sposób osiągnięto cele niniejszego rozporządzenia oraz czy i jak wpłynęło to na prawa podstawowe.

- (24) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszego rozporządzenia, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do normy technicznej dotyczącej cyfrowych poświadczeń podróży, architektury technicznej i specyfikacji technicznych dotyczących aplikacji EU Digital Travel i jej testowania, gromadzenia danych statystycznych, a także uruchomienia aplikacji EU Digital Travel oraz sposobu przeprowadzania kontroli dokumentów podróży i cyfrowych poświadczeń podróży. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴¹.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na możliwość ustanowienia, na mocy przepisów unijnych lub krajowych, stosowania cyfrowych poświadczeń podróży do celów innych niż przeprowadzanie odpraw granicznych, pod warunkiem że takie przepisy krajowe są zgodne z prawem Unii.
- (26) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zwiększenie bezpieczeństwa i ułatwienie podróżowania w kontekście zarządzania granicami zewnętrznymi, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na nieodłączny transgraniczny charakter możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może zatem podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (27) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (28) Niniejsze rozporządzenie nie stanowi rozwinięcia przepisów dorobku Schengen, które mają zastosowanie do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁴²; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (29) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁴² Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴³, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁴⁴.

- (30) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴⁵, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁴⁶.
- (31) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴⁷, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁴⁸.
- (32) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (33) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia [XX]⁴⁹,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

⁴³ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁴⁴ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁴⁵ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁴⁶ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁴⁷ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁴⁸ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁴⁹ [Dz.U. C ...].

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się aplikację do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży („aplikacja EU Digital Travel”) na potrzeby:
 - a) tworzenia cyfrowych poświadczeń podróźnych określonych w art. 2 pkt 31 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - b) wprowadzania samodzielnie zgłaszanych danych dotyczących podróży;
 - c) bezpiecznego przedkładania cyfrowych poświadczeń podróźnych i samodzielnie zgłaszanych danych dotyczących podróży właściwemu organowi do celów ułatwienia podróży i przeprowadzania odpraw granicznych osób zgodnie z art. 8 ust. 2g i art. 8 ust. 3 lit. j) rozporządzenia (UE) 2016/399.
2. Niniejsze rozporządzenie określa warunki opracowania, funkcjonowania i utrzymywania aplikacji EU Digital Travel.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „odprawa graniczna” oznacza czynności kontrolne w rozumieniu w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- b) „osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii” oznaczają osoby określone w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- c) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę określoną w art. 2 pkt 6 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- d) „router danych podróźnych” oznacza komponent techniczny, o którym mowa w art. 5.

Artykuł 3

Ogólna struktura aplikacji EU Digital Travel

Aplikacja EU Digital Travel składa się z:

- a) aplikacji mobilnej umożliwiającej tworzenie cyfrowych poświadczeń podróźnych jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz wprowadzanie samodzielnie zgłoszonych danych dotyczących podróży;
- b) usługi walidacji wewnętrznej służącej do potwierdzania autentyczności i integralności danych przechowywanych na mikroprocesorze lub cyfrowego poświadczenia podróźnego przy użyciu dostępnych certyfikatów oraz, w stosownych przypadkach, sprawdzania wizerunku twarzy pobranego od użytkownika z dokumentem podróży lub cyfrowym poświadczeniem podróźnym;
- c) routera danych podróźnych, który zapewnia bezpieczną i zaszyfrowaną komunikację między aplikacją mobilną a organem otrzymującym.

Artykuł 4

Tworzenie i stosowanie cyfrowych poświadczeń podróźnych

1. Osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, które mają którykolwiek z poniższych dokumentów podróży, mogą korzystać z aplikacji EU Digital Travel w celu tworzenia cyfrowego poświadczenia podróznego opartego na danym dokumencie podróży do jednorazowego lub wielokrotnego użytku:
 - a) dokument podróży wydany na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2252/2004;
 - b) dowód osobisty wydany na podstawie rozporządzenia (UE) XXXX/XXXX [COM(2024) 316 final];
 - c) dokument podróży, który zawiera te same dane i jest oparty na specyfikacjach technicznych zgodnych ze specyfikacjami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2252/2004 i umożliwiającymi weryfikację jego autentyczności, ważności i integralności.
2. Aplikacja EU Digital Travel zapewnia możliwość przechowywania cyfrowego poświadczenia podróznego wielokrotnego użytku w europejskim portfelu tożsamości cyfrowej, odnośnie do którego przepisy określono w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014.
3. Aplikacja EU Digital Travel ma możliwość pobierania:
 - a) cyfrowego poświadczenia podróznego wydanego lub utworzonego na podstawie art. 1 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 2252/2004 lub art. 2 rozporządzenia (UE) XXXX/XXXX⁵⁰ [COM(2024) 671 final];
 - b) cyfrowego poświadczenia podróznego, które utworzono zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
4. Obywatele państw trzecich, którzy mają dokument podróży zawierający nośnik danych, mogą – z zastrzeżeniem dostępności ważnych certyfikatów niezbędnych do sprawdzenia jego autentyczności – korzystać z aplikacji EU Digital Travel w celu utworzenia cyfrowego poświadczenia podróznego jednorazowego lub wielokrotnego użytku.
5. Przed utworzeniem cyfrowego poświadczenia podróznego zgodnie z ust. 1 i 4 aplikacja EU Digital Travel weryfikuje integralność i autentyczność nośnika danych dokumentu podróży i sprawdza wizerunek twarzy osoby chcącej utworzyć cyfrowe poświadczenie podrózne z wizerunkiem twarzy przechowywanym na nośniku danych.
6. Używanie aplikacji EU Digital Travel oraz tworzenie i używanie cyfrowych poświadczeń podróжных przez osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii i obywateli państw trzecich jest dobrowolne i oparte na ich zgodzie.
7. Cyfrowe poświadczenia podrózne utworzone na podstawie niniejszego artykułu nie zawierają odcisków palców posiadacza.

⁵⁰ Rozporządzenie Rady (UE) XXXX/XXXX z dnia XXX r. w sprawie wydawania cyfrowych poświadczeń podróжных na podstawie dowodów osobistych oraz w sprawie norm technicznych dotyczących tych poświadczeń (Dz.U. L [...] z [...], s. [...], ELI: XXXX).

Artykuł 5

Dane dotyczące podróży przedkładane przez podróżnych

1. Dane dotyczące podróży obejmują następujące dane odnoszące się do każdego podróżnego:
 - a) cyfrowe poświadczenie podróżne określone w art. 2 pkt 31 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - b) planowana data i godzina przyjazdu lub wyjazdu;
 - c) państwo członkowskie, w którym przekraczana jest granica zewnętrzna.
2. Dane dotyczące podróży, w stosownych przypadkach, mogą również zawierać następujące informacje odnoszące się do każdego podróżnego:
 - a) numer identyfikacyjny lotu, numer rejestracyjny linii rejsowej, numer identyfikacyjny statku i numer rejestracyjny pojazdu;
 - b) dokumenty uzasadniające cel i warunki planowanego pobytu zgodnie z wymogami określonymi w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399.
3. Dane dotyczące podróży w każdym przypadku ograniczają się do tego, co jest niezbędne do przeprowadzania odpraw granicznych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/399.

Artykuł 6

Przesyłanie danych dotyczących podróży właściwym służbom granicznym

1. Router danych podróżnych przesyła dane dotyczące podróży przedłożone przez podróżnego właściwej służbie granicznej zgodnie ze specyfikacjami technicznymi przyjętymi zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a).
2. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe służby graniczne upoważnione do otrzymywania danych dotyczących podróży przesyłanych im z routera danych podróżnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Do dnia [uruchomienie aplikacji EU Digital Travel] państwa członkowskie przekazują eu-LISA nazwę i dane kontaktowe właściwych służb granicznych oraz, w razie konieczności, aktualizują przekazane informacje.

Artykuł 7

Przetwarzanie danych osobowych

1. Właściwe służby graniczne są administratorami danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych dotyczących podróży będących danymi osobowymi, otrzymanych za pośrednictwem routera danych podróżnych.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ jako administratora danych i przekazuje informacje o tych organach Komisji, eu-LISA i pozostałym państwom członkowskim.
3. eu-LISA jest podmiotem przetwarzającym dane w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania danych dotyczących podróży będących danymi osobowymi w aplikacji mobilnej i poprzez router danych podróżnych. eu-LISA jest administratorem danych w rozumieniu art. 3 pkt 9

rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania danych dotyczących podróży poprzez usługę walidacji wewnętrznej.

4. W usłudze walidacji wewnętrznej ani w routerze danych podróźnych nie przechowuje się danych osobowych w zakresie wykraczającym poza to, co jest konieczne do utworzenia cyfrowego poświadczenia podróźnego i przesłania danych dotyczących podróży właściwym służbom granicznym.
5. Użytkownicy aplikacji EU Digital Travel mogą w dowolnym czasie cofnąć zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w aplikacji EU Digital Travel.

Artykuł 8

Stworzenie i prowadzenie aplikacji EU Digital Travel

1. eu-LISA opracowuje aplikację EU Digital Travel i jej komponenty zgodnie ze specyfikacjami technicznymi przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 1 lit. a).
2. Komisja ds. Zarządzania Programem, o której mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) 2019/817, zapewnia odpowiednie zarządzanie fazą opracowywania aplikacji EU Digital Travel. Komisja ds. Zarządzania Programem regularnie się spotyka i co miesiąc przedkłada zarządowi eu-LISA pisemne sprawozdania z postępów w realizacji tej fazy.
3. eu-LISA zapewnia operacyjne zarządzanie aplikacją EU Digital Travel oraz jej odpowiednie bezpieczeństwo. eu-LISA zapewnia hosting aplikacji EU Digital Travel.
4. eu-LISA zapewnia interoperacyjność aplikacji EU Digital Travel z europejskim portfelem tożsamości cyfrowej ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr 910/2014.
5. Jeżeli eu-LISA uzna, że opracowanie aplikacji EU Digital Travel zostało zakończone, bez zbędnej zwłoki przeprowadza test aplikacji we współpracy z właściwymi służbami granicznymi i innymi odpowiednimi organami państw członkowskich, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 1 lit. c), oraz informuje Komisję o wynikach tego testu.
6. eu-LISA gromadzi dane statystyczne dotyczące używania aplikacji EU Digital Travel zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b).
7. eu-LISA wykonuje zadania związane z organizacją szkoleń dla właściwych organów krajowych z zakresu technicznego używania aplikacji EU Digital Travel.

Artykuł 9

Obowiązki państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:
 - a) zapewnienie bezpiecznego połączenia między systemem krajowym a routerem danych podróźnych, aby otrzymywać dane przesyłane poprzez router danych podróźnych;
 - b) opracowanie, prowadzenie i utrzymywanie połączenia, o którym mowa w lit. a);

- c) zarządzanie dostępem odpowiednio upoważnionego personelu służb granicznych do danych otrzymywanych poprzez router danych podróży na potrzeby przeprowadzania odpraw granicznych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz ustalenia dotyczące takiego dostępu.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia personelowi służb granicznych, który ma prawo dostępu do danych przekazywanych poprzez router danych podróży, odpowiednie szkolenia, obejmujące w szczególności przepisy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony danych oraz obowiązujące prawa podstawowe, przed upoważnieniem personelu do przetwarzania takich danych.

Artykuł 10

Kampania informacyjna

Komisja, we współpracy z eu-LISA, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz krajowymi służbami granicznymi, wspiera uruchomienie aplikacji EU Digital Travel poprzez kampanię informującą społeczeństwo o założeniach, celach, głównych operacjach przetwarzania, innych aspektach ochrony danych i bezpieczeństwa danych oraz scenariuszach użycia aplikacji EU Digital Travel.

Artykuł 11

Koszty

1. Koszty ponoszone przez eu-LISA w związku z opracowaniem, funkcjonowaniem i hostingiem aplikacji EU Digital Travel oraz technicznym zarządzaniem tą aplikacją na podstawie niniejszego rozporządzenia są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.
2. Koszty ponoszone przez państwa członkowskie w związku z opracowaniem, funkcjonowaniem i utrzymaniem bezpiecznych połączeń w celu otrzymywania danych przesyłanych poprzez router danych podróży są pokrywane przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2252/2004

W rozporządzeniu (WE) nr 2252/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Na wniosek wnioskodawcy do paszportów i dokumentów podróży wydawanych przez państwa członkowskie własnym obywatelom dołącza się cyfrowe poświadczenia podróży, które:

 - a) opierają się na specyfikacjach technicznych przyjętych na podstawie art. 2 lit. d);
 - b) są w formacie umożliwiającym przechowywanie ich w europejskich portfelach tożsamości cyfrowej, odnośnie do których przepisy określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014;
 - c) są nieodpłatne;
 - d) zawierają te same dane osobowe, w tym wizerunek twarzy, co paszporty lub dokumenty podróży, na podstawie których zostały wydane lub utworzone.

Do celów lit. d) cyfrowe poświadczenia podrózne wydane lub utworzone na podstawie niniejszego artykułu nie zawierają odcisków palców posiadacza.

Państwa członkowskie umożliwiają uwierzytelnianie i walidację cyfrowych poświadczeń podróżnych zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi na podstawie art. 2 lit. d).

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).”;

2) w art. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) specyfikacje techniczne, w tym procedury i wymogi dotyczące cyfrowych poświadczeń podróżnych, ich schematu i formatu danych, wydawania, procesu ujawniania, uwierzytelniania i walidacji, unieważnienia, modelu zaufania i ważności.”;

3) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie umożliwiają odpowiednim zainteresowanym stronom zajmującym się procesem przekraczania granic zewnętrznych dostęp do nośnika pamięci paszportów i dokumentów podróży, z wyłączeniem odcisków palców, za zgodą osoby, której wydano paszport lub dokument podróży.”.

Artykuł 13

Zmiany w rozporządzeniu Rady (UE) 2016/399

W rozporządzeniu (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się pkt 31–34 w brzmieniu:

„31. „cyfrowe poświadczenie podrózne” oznacza cyfrową reprezentację tożsamości osoby wydaną lub utworzoną na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) XXXX/XXXX [COM(2024) 670 final]*, art. 1 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 2252/2004** lub art. 2 rozporządzenia (UE) XXXX/XXXX [COM(2024) 671 final]***;

32. „aplikacja EU Digital Travel” oznacza system ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [COM(2024) 670 final];

33. „odprawa graniczna z wyprzedzeniem” oznacza odprawę osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii na podstawie cyfrowego poświadczenia podróżnego i innych istotnych danych;

34. „akceptacja z wyprzedzeniem” oznacza weryfikację spełnienia niektórych lub wszystkich warunków wjazdu dotyczących obywateli państw trzecich na podstawie cyfrowego poświadczenia podróżnego i innych istotnych danych, ułatwiająca przeprowadzanie odpraw granicznych.

* Rozporządzenie (UE) .../... z dnia ... r. ustanawiające aplikację do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży („aplikacja EU Digital Travel”) i zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i (UE) 2018/1726 oraz

rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w odniesieniu do korzystania z cyfrowych poświadczeń podróżnych (Dz.U. ..., [...], s. [...], ELI: ...).

** Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1);

*** Rozporządzenie Rady (UE) .../... z dnia ... r. w sprawie wydawania cyfrowych poświadczeń podróżnych na podstawie dowodów osobistych oraz w sprawie norm technicznych dotyczących tych poświadczeń (Dz.U. L [...] [...], s. [...], ELI:...);

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2g. Odprawy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, przeprowadza się z wyprzedzeniem nie więcej niż 36 godzin przed planowaną datą i godziną przyjazdu lub wyjazdu, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final], w przypadku gdy dane otrzymano na podstawie art. 8ba ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy te odprawy przeprowadza się z wyprzedzeniem, na przejściu granicznym można sprawdzić otrzymane dane z danymi zawartymi w fizycznym dokumencie podróży lub cyfrowym poświadczeniu podróżnym. Weryfikuje się tożsamość danej osoby, a także autentyczność i integralność fizycznego dokumentu podróży lub cyfrowego poświadczenia podróżnego.

Przed uruchomieniem aplikacji EU Digital Travel, o której mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final], odprawy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, można przeprowadzać z wyprzedzeniem nie więcej niż 36 godzin przed planowaną datą i godziną przyjazdu lub wyjazdu, w przypadku gdy dane otrzymano z wyprzedzeniem na podstawie cyfrowego poświadczenia podróżnego. W przypadku gdy te odprawy przeprowadza się z wyprzedzeniem, na przejściu granicznym można sprawdzić otrzymane dane z danymi zawartymi w fizycznym dokumencie podróży lub cyfrowym poświadczeniu podróżnym. Weryfikuje się tożsamość danej osoby, a także autentyczność i integralność fizycznego dokumentu podróży lub cyfrowego poświadczenia podróżnego.”;

b) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„j) w przypadku gdy cyfrowe poświadczenie podróżne otrzymano z wyprzedzeniem, stosuje się ust. 3a niniejszego artykułu.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Spełnienie warunków wjazdu, o których mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia, weryfikuje się z wyprzedzeniem nie więcej niż 36 godzin przed planowaną datą i godziną przyjazdu lub wyjazdu, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final], w przypadku gdy dane otrzymano na podstawie art. 8ba ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy te odprawy przeprowadza się z wyprzedzeniem, na przejściu granicznym można sprawdzić otrzymane dane z danymi zawartymi w fizycznym dokumencie podróży lub cyfrowym poświadczeniu podróżnym. Weryfikuje się tożsamość danej osoby, a także autentyczność i integralność fizycznego dokumentu podróży lub cyfrowego poświadczenia podróżnego.

Przed uruchomieniem aplikacji EU Digital Travel, o której mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final], spełnienie warunków wjazdu, o których mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia, można przeprowadzać z wyprzedzeniem nie więcej niż 36 godzin przed planowaną datą i godziną przyjazdu lub wyjazdu, w przypadku gdy dane otrzymano z wyprzedzeniem na podstawie cyfrowego poświadczenia podróżnego. W przypadku gdy te

odprawy przeprowadza się z wyprzedzeniem, na przejściu granicznym można sprawdzić otrzymane dane z danymi zawartymi w fizycznym dokumencie podróży lub cyfrowym poświadczeniu podróży. Weryfikuje się tożsamość danej osoby, a także autentyczność i integralność fizycznego dokumentu podróży lub cyfrowego poświadczenia podróży.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia minimalnych norm dotyczących technologii, metod i procedur stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem do weryfikacji autentyczności i ważności dokumentów podróży, w tym dokumentów pobytowych, wiz i wiz długoterminowych, oraz cyfrowych poświadczeń podróży.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.”;

3) w art. 8a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Alternatywnie do ust. 4 lit. b) ppkt (ii) weryfikację można przeprowadzać przez:

a) stosowanie skutecznych i proporcjonalnych środków technicznych;

b) dokonywanie wyrywkowych weryfikacji, o których mowa w ust. 4 lit. b) ppkt (ii).

Ta alternatywna weryfikacja nie opiera się wyłącznie na aplikacji EU Digital Travel.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8ba

Używanie aplikacji EU Digital Travel

1. Osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, które mają cyfrowe poświadczenie podróży, mogą używać aplikacji EU Digital Travel do celów odprawy granicznej z wyprzedzeniem na podstawie art. 8 ust. 2g.

2. Obywatele państw trzecich, w tym obywatele podlegający rejestracji w EES, mogą używać aplikacji EU Digital Travel do celów akceptacji z wyprzedzeniem na podstawie art. 8 ust. 3 lit. j).”.

Artykuł 14

Zmiany w rozporządzeniu Rady (UE) 2018/1726

W rozporządzeniu (UE) 2018/1726 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8d

Zadania związane z aplikacją EU Digital Travel

W odniesieniu do aplikacji EU Digital Travel Agencja wykonuje:

a) zadania powierzone jej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... [COM(2024) 670 final]*;

b) zadania związane ze szkoleniami w zakresie technicznego używania aplikacji EU Digital Travel.

* Rozporządzenie (UE) .../... z dnia ... r. ustanawiające aplikację do elektronicznego przedkładania danych dotyczących podróży („aplikacja EU Digital Travel”) i zmieniające

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i (UE) 2018/1726 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 w odniesieniu do korzystania z cyfrowych poświadczeń podróży (Dz.U. ...), [...], s. [...], ELI: ...).”;

2) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja monitoruje rozwój prac badawczych istotnych dla zarządzania operacyjnego systemami SIS II, VIS, Eurodac, EES, ETIAS, DubliNet, ECRIS-TCN, e-CODEX, platformą współpracy JIT, aplikacją EU Digital Travel oraz innymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi, o których mowa w art. 1 ust. 5.”;

3) w art. 19 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. ee) otrzymuje brzmienie:

„ee) przyjmuje sprawozdania dotyczące rozwoju systemu EES zgodnie z art. 72 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, sprawozdania dotyczące rozwoju systemu ETIAS zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, sprawozdania dotyczące rozwoju ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz sprawozdania dotyczące rozwoju aplikacji EU Digital Travel zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) .../...[COM(2024) 670 final];”;

b) w lit. ff) dodaje się punkt w brzmieniu:

„(x) aplikacji EU Digital Travel – na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final];”;

c) dodaje się literę w brzmieniu:

„llb) przygotowuje i publikuje statystyki na temat używania aplikacji EU Digital Travel zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final];”;

4) w art. 22 ust. 4 po akapicie siódmym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą aplikacji EU Digital Travel w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2016/399.”;

5) art. 24 ust. 3 lit. u) otrzymuje brzmienie:

„u) przygotowanie sprawozdań dotyczących rozwoju systemu EES, o którym mowa w art. 72 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, rozwoju systemu ETIAS, o którym mowa w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz rozwoju aplikacji EU Digital Travel, o której mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) .../... [COM(2024) 670 final] oraz przedstawienie ich zarządowi do przyjęcia;”.

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Uruchomienie aplikacji EU Digital Travel

1. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego termin uruchomienia aplikacji EU Digital Travel po otrzymaniu informacji od eu-LISA o pomyślnym zakończeniu testu aplikacji, o którym mowa w art. 8 ust. 5.
2. Komisja wyznacza termin, o którym mowa w ustępie pierwszym, nie później niż 30 dni od przyjęcia tego aktu wykonawczego.

Artykuł 16

Akty wykonawcze

1. Komisja w drodze aktów wykonawczych:
 - a) ustanawia architekturę techniczną aplikacji EU Digital Travel oraz określa specyfikacje techniczne dla aplikacji mobilnej, usług wewnętrznych oraz routera danych podróży;
 - b) określa statystyki, które eu-LISA ma gromadzić na temat używania aplikacji EU Digital Travel;
 - c) określa specyfikacje dotyczące testu aplikacji EU Digital Travel przed jej uruchomieniem;
 - d) ustala uruchomienie aplikacji EU Digital Travel przez eu-LISA.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 17

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 18

Monitorowanie i ocena

1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur monitorowania opracowania aplikacji EU Digital Travel pod kątem realizacji celów dotyczących planowania i kosztów oraz procedur monitorowania funkcjonowania aplikacji EU Digital Travel pod kątem realizacji celów dotyczących rezultatów technicznych, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług.
2. Do dnia 1 stycznia 2028 r., a następnie co dwanaście miesięcy w trakcie fazy opracowywania eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z aktualnej sytuacji w zakresie opracowywania aplikacji EU Digital Travel.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera szczegółowe informacje o poniesionych kosztach oraz informacje dotyczące wszelkich rodzajów ryzyka, które mogą wpływać na ogólne koszty aplikacji EU Digital Travel pokrywane z budżetu ogólnego Unii. Sprawozdanie zawiera także szczegółowe informacje o technicznej realizacji projektu oraz wszelkich technicznych problemach i czynnikach ryzyka, które mogą wpływać na ogólne opracowanie i uruchomienie aplikacji EU Digital Travel.
4. Po zakończeniu fazy opracowywania aplikacji EU Digital Travel eu-LISA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające

wyjaśnienia, jak osiągnięto ustalone cele, w szczególności te związane z planowaniem i kosztami, oraz uzasadnienie wszelkich rozbieżności.

5. Do dnia ... [pięć lat po uruchomieniu aplikacji EU Digital Travel] Komisja przeprowadza ogólną ocenę aplikacji EU Digital Travel i jej stosowania. Sporządzone na tej podstawie sprawozdanie z ogólnej oceny zawiera ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia oraz analizę osiągniętych wyników w stosunku do ustalonych celów i wpływu na prawa podstawowe. Sprawozdanie zawiera także ogólną ocenę tego, czy nadal istnieją przesłanki prowadzenia aplikacji EU Digital Travel, czy ta aplikacja ma odpowiednie parametry techniczne, czy jest bezpieczna oraz jakie są konsekwencje dla przyszłych operacji. Ocena ta obejmuje niezbędne zalecenia. Komisja przekazuje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Artykuł 19

Grupa doradcza

Zakres obowiązków grupy doradczej ds. interoperacyjności eu-LISA, o której mowa w art. 75 rozporządzenia (UE) 2019/817, rozszerza się o aplikację EU Digital Travel. Grupa doradcza spotyka się regularnie do czasu uruchomienia aplikacji EU Digital Travel. Po każdym posiedzeniu grupa doradcza przedkłada sprawozdanie Komisji ds. Zarządzania Programem. Ta grupa doradcza zapewnia eu-LISA wiedzę fachową związaną z aplikacją EU Digital Travel, w szczególności w kontekście przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności. Grupa doradcza zapewnia także wiedzę techniczną w celu wsparcia Komisji ds. Zarządzania Programem w realizacji jej zadań oraz śledzi stan przygotowania w państwach członkowskich.

Artykuł 20

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 12 ust. 1 stosuje się jednak od dnia [*dwanaście miesięcy po wejściu w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2252/2004*].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*